

[Arbejdsministeren.]

denes Arbejdsløshedskasse, medført en betydelig Kontingentforhøjelse, men til Trods herfor økonomiske Vanskeligheder, som Kasserne ikke alene kan overvinde, uden at der maa foretages en Forhøjelse af Kontingenterne, som maa anses for at være urimelig.

Det synes derfor rigtigt at komme disse Kasser til Hjælp, og der kan i denne Forbindelse henvises til, at Børnetillægget og det særlige Forsørgertillæg maa betragtes som sociale snarere end forsikringsmæssige Ydelser, og at en større Del af disse Ydelser derfor maa bæres af det offentlige, end Tilfældet er med den øvrige Dagpengehjælp.

Der kan endvidere henvises til, at disse sociale Ydelser gør sig gældende med forskellig Vægt i de forskellige Kasser paa Grund af den forskellige Fordeling af Forsørgere og Ikke-Forsørgere og af Børn.

Regeringen er herefter kommet til det Resultat, at der bør indføres et særligt Tilskud til vanskeligt stillede Kasser til Afløsning af de Tilskud, de modtog under og umiddelbart efter Krigen, og at et saadant Tilskud bør sættes i Forhold til Kasserens Udgifter til Børnetillæg og Forsørgertillæg. Som Kriterium herfor har man valgt det gennemsnitlige aarlige Kontingent set i Forhold til Medlemmernes gennemsnitlige Aarsfortjeneste i den enkelte Kasse. Det foreslaas, at Kontingentet skal udgøre mindst 3 pCt. af Aarsindtægten i Kassen, for at denne kan anses for vanskeligt stillet. Man opnaar formentlig ved dette Kriterium et godt Udtryk for Kasserens økonomiske Stilling. Tilskuddets Størrelse foreslaas dog endvidere gjort betinget af, at Ledigheden i vedkommende Kasse har overstøjet Normalledighedsprocenten for samtlige Kasser, det vil sige Gennemsnitsledigheden for de sidste 30 Aar med Udskydelse af de 10 daarlige. Denne Procent er for Tiden 14,8.

Forslaget gaar nærmere ud paa, at Kasser, der opfylder disse to Kriterier, skal have et Tilskud paa 75 pCt. af deres Udgifter til Børnetillæg og Forsørgertillæg. Kasser, hvis Ledighed ikke helt naar op over Normalledigheden, udelukkes dog ikke ganske fra Tilskuddet, men skal have Adgang til Tilskud inden for en vis Grænse og efter en faldende Skala.

Udgifterne ved Forslaget er paa Grundlag af foreløbige Tal for 1947—48 beregnet til ca. 20 Mill. Kr. Af samtlige 67 anerkendte Kasser er der kun 7, der opfylder Betingelserne for Tilskud, men naar Udgiften dog

naar det nævnte Beløb, skyldes det, at Arbejdsmandenes Arbejdsløshedskasse med sine ca. 240 000 Medlemmer er blandt disse Kasser. Denne Kasse vil for Aaret 1947 som sin Andel faa et Beløb paa mellem 17 og 18 Mill. Kr. af de 20 Mill. Kr., som den samlede Udgift er anslaaet til.

Af de 20 Mill. Kr. falder $\frac{1}{3}$ paa Kommunerne. Statens Udgift begrænses ved, at Staten sparer ca. 1 Mill. Kr. til Arbejdsløshedsfonden. Endvidere vil der opstaa en Besparelse for Staten derved, at Kasserne undgaar Kontingentforhøjelse og Staten Tilskud i Forhold til en saadan eventuel Kontingentforhøjelse.

Denne Tilskudsordning foreslaas at blive gældende første Gang for Regnskabsaaret 1947—48. Ordningen afhjælper saaledes ikke de Vanskeligheder, der opstod allerede i 1946—47 som Følge af Bortfaldet af de direkte Tilskud, og det foreslaas derfor, at der stilles et Beløb paa 10 Mill. Kr. til Raadighed for de Kasser, som i det nævnte Aar har været ude for økonomiske Vanskeligheder.

Som en anden Ændring maa nævnes Forslaget om at yde Huslejhjælp til Ikke-Forsørgere med 15 Aars Anciennitet og derover. Man har fundet det rigtigt nu at udvide Huslejhjælpen til de noget ældre Ikke-Forsørgere. Saadanne Personer har ofte egen Lejlighed, og deres Forhold adskiller sig i mange Tilfælde ikke fra andre Medlemmers, Enker o. lign., der anerkendes som Forsørgere. Det vil her navnlig dreje sig om kvindelige Medlemmer. Forslaget synes derfor at være en Retfærdigheds-handling. Udgifterne ved Forslaget er ikke overordentlig store, idet de er beregnet til ca. 300 000 Kr. aarlig mod en samlet Udgift til Huslejhjælp paa ca. 16 Mill. Kr. i Forvejen. Denne Udgift falder i sin Helhed paa Statskassen.

Maksimum for Understøttelsen, der tidligere har været to Trediedele af Lønnen, blev ved Lovanordning af 20. Marts 1945 forhøjet til fire Femtedele. Ved Loven af 31. Januar 1946 blev den højere Grænse begrænset til at gælde for Forsørgere med Børn. Det foreslaas nu i Overensstemmelse med, hvad der var gældende efter Lovanordningen, at forhøje Grænsen for Ikke-Forsørgere og for Forsørgere uden Børn til fire Femtedele af Lønnen. Denne Grænse er normalt ikke af større Betydning, idet Understøttelsen af disse Grupper af Medlemmer ikke kommer saa nær til Lønnen, men i enkelte Tilfælde kan Grænsen dog blive aktuel, navnlig naar Huslejhjælpen kommer til, og Forslaget er fremsat for